

- linguistic expertise, which is aimed at conducting linguistic examinations, examinations of legislative text, handwriting, objects of intellectual property;
- legal psycholinguistics which studies the acquisition and the use of language structure that functions in legal activities, the impact of situations on the legal message, etc;
- legal lexicography which researches various dictionaries in the field of law and related sciences;
- legal terminology which studies the set of terms, classification of terminological units, term formation;
- language of law which features legal language, the system of functional styles, genres, linguistic tools.

Thus, legal linguistics is a relatively young branch of linguistics, which is developing rapidly. Its task is to make language and law function properly and harmoniously. The studies in social interaction of people at the linguistic background through the prism of law has become of real importance and necessity.

Список використаних джерел

1. Гак В.Г. Мовні трансформації. Деякі аспекти лінгвістичної науки в кінці XX ст. Від ситуації до вираження думки. Ліброком, 2009. 300 с.
2. Керимов Д. А. Законодательная техника. М.: Норма, 2019. 127 с.

Катерина Горлова

студентка III курсу спеціальності «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник: Шлеїна Л. І,

доктор філософії з педагогічних наук,

старший викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук,

Таврійський державний

агротехнологічний університет імені

Дмитра Моторного

(м. Мелітополь)

ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ

Проблема пропонованого дослідження – функціонування молодіжного сленгу в українській лінгвокультурі. Сленг – доволі поширене явище, засіб спілкування у різних верствах населення. Видатний мовознавець, фахівець у галузі знань про сленг, укладач словника нестандартної лексики Е. Партрідж зазначає, що сленг такий давній, як і світ. Він існував у стародавній грецькій та латинській мовах. Цьому сприяло людське прагнення урізноманітнити загальноприйняті мовні звороти, вживати більше образної лексики, запропонувати власне трактування наукових термінів й офіційних слів [5].

У XVIII–XIX ст. на території Східної України, особливо там, де було розповсюджено кобзарювання, сліпі бандуристи мали власний сленг, який називався «лебійською мовою». Незрозумілий для більшості, він досить легко

вивчався, адже, проаналізувавши його особливості, можна стверджувати, що основна закономірність полягала в перекручуванні слів, хоча були й окремі сленгові новоутворення. Наприклад, з «лебійської мови» пішло слово «*лахати (сміятися)*», а слово «*кльово*», що дійшло до нас також від мандрівників-лірників, уживалося у значенні «добре».

Сленг, за природою підвладний індивідуальній мовній творчості, з плином часу видозмінюється, оновлюється новою лексикою. Як не дивно, ті слова, які у 60-90 рр. ХХ ст. уважалися сленгом, нині складають частину повсякденного словникового запасу людини. Зважаючи на те, що мова дуже чутлива до суспільних змін, молодіжний сленг 50-60 рр. ХХ століття майже незрозумілий для сучасної особистості.

Наявні елементи сучасного українського молодіжного сленгу потребують чіткої фіксації та систематизації, аби згодом найцікавіший матеріал увійшов до культурного надбання вітчизняної мовної сфери. Адже це, перш за все, новий погляд на усталену лексику, її незвична інтерпретація мовних зворотів і конструкцій, певних понять.

Нині деякі мовознавці переймаються питанням про те, яку роль сленг виконує у мові: оновлює, урізноманітнює та збагачує її чи навпаки – лише засмічує, завдає значної шкоди.

Не можна категорично стверджувати, що сленг лише псує мову. Навпаки: чим частіше вживання сленгових слів, тим більшими будуть прагнення й сподівання, що соціум, побачивши себе у дзеркалі мовлення, ще впевненіше заговорить літературною мовою. Під таким аспектом Ю. В. Шевельов розглядав функціонування субстандартної лексики: «Міський сленг націлений у майбуття мови, а брак цього шару ставить під сумнів майбутнє цієї мови» [4, с. 18–19].

Чільне місце в молодіжному мовленні посідає метафоричність, що виявляє образні можливості внутрішньої форми уявленого (*кайф – задоволення* тощо).

Сучасний сленг молодого покоління не позбавлений і дотепності, почуття гумору (*шпроти – дохлі дельфіни; радіо – дідовий телевізор* і т.п.).

Досліджуючи мовленнєві особливості молоді, можна помітити зміну значення лексем літературної мови, надаючи іронічного забарвлення. Наприклад, у літературній мові слово «*базар*» означає «торгівля», тоді як сленгове значення – «мовлення». До перелку таких понять додамо слова з літературної мови, що в молодіжному спілкуванні набули нових значень: «*грузити, висіти, наїжджати, доганяти*» тощо. Часто це поєднується ще й зі створенням незвичних синтаксичних конструкцій або із застосуванням інверсії («*кайфувати фільм*»).

У молодіжному сленгові поширений також прийом заміни слів семантичними синонімами. Наприклад, словосполучення «*іди сюди*» у такому разі змінюватиметься на «*мандруй, мігруй, крокуй сюди*».

Сленг відрізняється великою кількістю вставних слів і конструкцій, а також вигуків. Семантику подібних слів розуміють лише в усному мовленні, яка виражається за допомогою інтонації.

Словотвірна система молодіжного сленгу підпорядковується законам сучасної української мови. Відповідно найпродуктивнішим способом словотвору одиниць усіх частин мови є афіксальний.

Основна функція лексики молодіжного сленгу – номінативна, що спричиняє активне використання іменників. У зафіксованих сленгових іменниках нерідко засобом творення є суфікси, що відрізняються великою різноманітністю: *-іст, -щик, -ун, -ар, -л(о) (-ил(о)), -ня, -аг, -ець, -ух(а), -ган, -бан, -фан* (*депресуха, хавало*).

Не менш актуальним є скорочення довгих слів і понять, для більшої зручності під час вимови: *«д / з – домашнє завдання; ф-но – фортепіано; літ-ра – література; інет – інтернет; комп – комп'ютер»*.

Дуже часто сленгізми характеризуються тими ж особливостями, що й розмовна лексика або побутове мовлення. Для прикладу можна розглянути специфіку сленгу з фонетичної точки зору. У цьому випадку не можна оминати таке поширене мовне явище, як подовження приголосних звуків, результатом якого є загальноновживані слова літературної мови, що вже сформовані у свідомості людини та асоціюються з відповідним образом, здобувають новий образ та яскраве емоційне забарвлення.

Для неформальних субкультурних об'єднань однією з визначальних рис є створення альтернативної культури (поміркований варіант) або контркультури (радикальний варіант), що виявляють себе в активному використанні сленгу.

За спостереженнями, сленг представників неформальних субкультурних угруповань має особливості, за якими його можна відрізнити від інших мовних явищ, а саме: існування «загально неформального» та «специфічно субкультурного сленгу» (готичний – сленг готів, панківський – сленг панків, емовський – сленг емо, металістичний – сленг металістів, хіповський – сленг хіпі, скіновський або скінхедський – сленг скінхедів); переосмислення значень загальноновживаних слів (мука – «косметика для надання шкірі блідих відтінків», дім – «могила», шкіра – «шкіряний одяг», курка – «цигарки», попільничка – «дівчина, яка палить», драма – «драммашина», підводка – «закуска»); явище дисленгізації – переінтерпретації відомих сленгових слів на субкультурно сленгові («мобільник» – «могильник», «пунк» замість попереднього «панк» – «пункер»; «псих» – «психейщик», «бошка» замість «башка», «коса» замість «косуха»); особлива система прізвиськ, що походять:

– від назв гуртів та окремих виконавців («Цойка» від прізвища В. Цоя, соліста гурту «Кіно»; «Іванко-Нірванко» від назви гурту К. Кобейна «Нірвана»; «Горш» скорочення від прізвища соліста гурту «Король і Шут» М. Горшньова);

– від назв пісень («Штиль» від назви пісні гурту «Арія»; «Вічна Весна» – від назви пісні гурту «Громадянська Оборона»; «Кішка» від назви пісні гурту «Океан Ельзи»);

– за рисами зовнішності («Руда» – дівчина має руде волосся; «Товстий» – парубок страждає на зайву вагу; «Патлань» – парубок має довге волосся);

- за рисами характеру («Тиша» – скромна дівчина; «ідейний» – парубок слідує ідеалам субкультури; «Шалун» – надто веселий хлопець);
- вимова імен на західний манер (Джина – Женя; Джим – Женя; Хелен – Олена);
- за стилем музики, яку слухає чи виконує людина, і пов'язаними з цим поняттями («Бас» – бас-гітарист; «металюга Ден» – металіст на ім'я Деніс; «Гламур» – шанувальник глем-року);
- через випадок із життя («пельмень» та «лимон» – після складання іспиту стверджували, що один із них почувається «ніби його зварили», а інший «мов вичавлений лимон»; «мужчинка» – маючи 16 років від народження стверджував, що він «дорослий чоловік»);
- скорочення від справжніх імен та прізвищ (Ром – Роман; Кух – Кухарев; Пиво – Пивоваров);
- за найчастіше використаною атрибутикою в одязі (Бахрома, Хрест, Череп);
- прізвиська іншомовного походження (Shadow – тінь; Rainbow – веселка; Hellstorm – пекельний шторм);
- за архетипною аналогією (Пес – вічно зайнятий; Бобер – дивакуватий; Кіт – незалежний);
- за вподобанням міфологем (Люцифер, Юнона, Ніка).

Отже, сленг сучасної молоді – це той шар лексики, який потребує дослідження на всіх мовних рівнях, що і є метою наших подальших лінгвістичних розвідок.

Список використаних джерел

1. Зарицка І. М. Українське ділове мовлення. Донецьк, 1997. С. 11.
2. Шамайда Т. Становище української мови в 2012 році. URL: <http://www.radiosvoboda.org>;
<http://www.unian.ua/news>
3. Шлєіна Л. І., Зімонова О. В. Вплив місцевих говорів на культуру мовлення майбутнього фахівця. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2015. Вип. 2. С. 211–214. URL: <http://www.tsatu.edu.ua/shn/people/zimonova-olha-volodymyrivna/>

*Михайло Гуменюк,
студент I курсу спеціальності «Філологія»,
Науковий керівник: Гуменюк І. М.,
кандидат філологічних наук, доцент,
Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаніка
(м. Івано-Франківськ)*

АНГЛІЦИЗМИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ: ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ПРОБЛЕМИ

Слова іншомовного походження є невід'ємною частиною сучасної української лексики. Наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. завдяки активізації міжмовних контактів та розвитку інформаційних технологій істотно зросла кількість запозичень, серед яких особливе місце в умовах глобалізації посідають англіцизми. Процес їх інтеграції до терміносистем є найбільш інтенсивним у галузях із тісною